

חזרתי פתאום...

אחרי 25 שנים בקנדה, חוזרת הזמרת דפנה צור לארץ ויוצאת במופע יחודי המספר על "החיים בארץ הקרח והחזרה לארץ העגועי". כיום מופיעה דפנה עם הרצאת זמר הנקראת "חזרתי פתאום" ונעה איתה ברחבי הארץ. בחוגי בית, מסיבות, בבתי דיור מוהן, ואירועים שונים - וכמו כן מנהלת ערבי שירה לקהלי יעד מהוונים

א אחרי 25 שנים בקנדה, חוזרת הזמרת דפנה צור לארץ ויוצאת במופע יחודי המספר על "החיים בארץ הקרח והחזרה לארץ געגועי". מספרת דפנה ל"רוק": נסעתי לקנדה אחרי שסיימתי את השירות הצבאי (להקת חיל אוויר) והופעות בכל הארץ וקצת באירופה. החיים זימנו לי הצעת חוזה שירה במועדון "הבה נגילה בטרונטו הרחוקה ל-3"

חודשים מאושרים שנמשך חיים של 25 שנה בקנדה הרחוקה והקפואה בחורפים ולעיתים גם בלב.

בטרונטו הקמתי פרוייקט הנקרא (עד היום) "דפי דפנה" שהפך לאורים ותומים בתקשורת בין ישראלים ויהודים. אחרי 14 שנים מכרתי את העסק ועברתי לניהול מחלקת פרסומות בטלוויזיה האתנית המקומית ותוך כדי גם המשכתי להופיע ברחבי צפון אמריקה. בהופעות בניכר לקהלים השונים הרגשתי מעין שליחות, להביא ולהציג להם דרך השירה, המצגות והסירטונים את הצד המקסים של ארץ ישראל היפה, הנופים, האנשים, שמחת החיים, ההיסטוריה והמורשת שלנו כאן.

יש את השיר הקסום - "שיר ההודייה" שכתב מרדכי זעירא, - שכאלו נכתב בשבילי:

"ליות אותי, ארצי, בלובן שקדיה

בוזהר חמתך ומרחבי שדותייך,

ושיר נתת בפיי, הוא שיר ההודיה,

להשמיעו הרחק הרחק מגבולותייך."

בקנדה, למרות הבית החם, החברים, הקהילה והעבודה הרגשתי חצויה. תמיד התגעגעתי. לפני שלוש שנים החלטתי שזה עכשיו או אף פעם - וחזרתי לארץ. החזרה, שלא היתה פשוטה, אבל מאד נכונה היכתה בנו בעונג רב, לחוש את אותה תחושה של השייכות לכאן - לארצי שלי.

בתקופה האחרונה ובימים שיש כל כך הרבה ביקורת מכיוונים שונים הן ברמה האישים והלאומית, אנחנו לעיתים שוכחים לעצור לרגע ולהגיד - "מודה אני" על מה שיש. בערבי השירה ובמופע בפני הקהלים המגוונים, אני חשה מעין המשכיות

להביא את האהבה לארץ לישראל. כמו בהמשכו של השיר של זעירא:

"זעת נשוב, ארצי, שבעי געגועים

צמאים לחמתך, לשפע טובותייך,

יוחזר לך אז השיר מלב בניס גאים

וטוב יהיה לצעוד ברחבי שדותייך." ■